

lem for Maribo Amts 1ste Valgkrets (Hammerich), Det turde maasse være Sandheden; Forslaget kan ikke i Virkeligheden betegnes som beskædent og konservativt, thi det indfører store Forandringer. Det er sagt af det ærede Medlem fra Bælum (Wing), at uden for København havde omtrent alle Folketingsvælgere Valgret til Kommunalraadet (Wing: paa Landet). Det ærede Medlem tager fejl, paa Landet have samtlige Stattedere Valgret til Kommunen, Stattedelsen er Grundlaget for Valgretten. Om vedkommende tillige er Folketingsvælger, er tilfældigt; men selvfølgelig stiller det sig saaledes, at den største Del af Folketingsvælgerne komme med; man forlanger kun ringe Stattedelse paa Landet; men Forholdet er det, at Stattedelse kræves paa Landet ligesom i Byerne; i København er Forholdet noget anderledes. Naar der nævnes Sammenknytning med Statteloven, som foreligger i det andet Ting, forstaar jeg fra mit Synspunkt ikke Berettigelsen til en saadan Sammenknytning; men det kunne vi komme ind paa senere. Mit Synspunkt er, at medens man i det hele øvrige Land har sat Kommunalbestyrelsen i Stand til gennem de Vigningsnormer, som ere bevilgede, at staffe Midler til Beje, har man nægtet København det. Der behøver København en Digestilling, som ikke kan nægtes det, hvorledes man end ser paa de andre Forhold. Det ærede Medlem fra Bælum syntes at sige: Det gør ikke noget, at man generer Københavns Kommunalbestyrelse ogsaa i dens Forretningsførelse, den maa tage Neb i Sejlene; men ikke ret længe kan det Synspunkt fastholdes, hvis Københavns Kommunalbestyrelse ikke er i Stand til at gennemføre, hvad den fornuftigvis kan og bør gennemføre over for, hvad Byens Larv kræver, saa kan man ikke sige, at det er ligegyldigt, om den er ude af Stand dertil.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(C. Hage): Maa jeg bemærke til den højtærede Minister, at Spørgsmaalet om Statteloven tror jeg ikke, det vil være hensigtsmæssigt at komme ind paa i Dag. Det er saa stort et Spørgsmaal, og det giver Anledning til saa mange forskellige Betragtninger, at det vilde føre ganske uden for Rammen af denne Diskussion. Jeg vil kun bemærke dette, at den højtærede Minister, efter min Formening tager fuldstændig fejl, naar han tror, at det Forslag, som nu er paa Bøjen til os fra Landstinget, kun gaar ud paa at stille København lige med andre Kommuner. Nej, Forslaget gaar langt videre, men derpaa skal jeg ikke gaa nær-

mere ind, før vi faa det til Behandling. Jeg gentager kun dette, at naar man kommer til dette Ting og anmoder om at faa dets Bemyndigelse til en meget betydelig udvidet Skatteret for Københavns Kommunalbestyrelse, kan man ikke se bort fra, at dette Ting, i ethvert Fald hidtil atter og atter bestemt har fastholdt, at der ogsaa skulde ske Ret og Skel med Hensyn til Kommunalbestyrelsens Sammensætning. Hvorledes Flertallets Stilling er i Tinget nu, kan jeg ikke vide, men jeg kan sige, at det vilde være i Strid med alt, hvad Tinget gennem en Række af Afstemninger har erklæret sig for, hvis dets Holdning paa dette Punkt nu skulde være en anden. Man kan ikke komme med en Bestaafningslov af denne Art uden at gaa ud fra, at Tinget her vil fastholde det Standpunkt, som det med Hensyn til Valgretten og Valgmaaden har efter har har udtalt sig for. Naar den højtærede Minister siger, at denne Sag maa ligge og modnes nogle Aar endnu, frygter jeg, at den, hvis vi ikke benytte denne Lejlighed, kan komme til at ligge og modnes en Menneskealder endnu, og saa kunde det være, at den blev overmoden. Jeg har netop fremhævet, at man ikke alene skulde se paa Øjeblikket, men ogsaa paa Fremtiden. Det har just været mit Synspunkt, at det Parti, som nu er Herre over Kommunalbestyrelsens Sammensætning, ikke skulde sætte alt ind paa at undgaa den Ulempe, som der kan være ved at faa enkelte Oppositionsmænd ind i Forsamlingen og komme til at høre paa deres Indsigelser og Bemærkninger; denne Ulempe har intet at sige først og fremmest i Sammenligning med den Uret, som begaas ved ikke at give Halvdelen af de stattedende Lejlighed til at blive repræsenteret, og dernæst ogsaa over for den Mulighed, at Stemningen i Byen dog maasse kunde slaa om, saaledes at det, som nu er Flertal, blev Mindretal.

Naar den højtærede Minister udtaler, at hvad der i alle Tilfælde maa sættes som Betingelse, er, at der sker en lignende Inddeling i to Vælgerklasser, som finder Sted for kommunale Valg uden for København, gentager jeg, at det er et Spørgsmaal, som jeg ikke godt kan sige noget bestemt om, før der foreligger et positivt Forslag. Men det underer mig, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil stille sig paa det Punkt en Gang selv at komme med et Forslag, en Gang selv at sige os, hvorledes denne Sag kunde ordnes. Det var jo saa muligt, at man kunde enes om en eller anden Ordning, som kunde komme til at tilfredsstille de forskellige Partier, og som kunde samle de An-